ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 16.3.2004
COM(2004) 171 τελικό

2004/0066 (COD)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

για τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με ορισμένες νομικές πτυχές που αφορούν τα κινηματογραφικά και τα άλλα οπτικοακουστικά έργα (ανακοίνωση για τον κινηματογράφο), της 26.09.2001 (δημοσιευθείσα στην ΕΕ C 43 της 16.2.2002)

Πρόταση

ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί της κινηματογραφικής κληρονομιάς και της ανταγωνιστικότητας των συναφών δραστηριοτήτων της κινηματογραφικής βιομηχανίας

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

για τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με ορισμένες νομικές πτυχές που αφορούν τα κινηματογραφικά και τα άλλα οπτικοακουστικά έργα (ανακοίνωση για τον κινηματογράφο), της 26.09.2001 (δημοσιευθείσα στην ΕΕ C 43 της 16.2.2002)

(κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με ορισμένες νομικές πτυχές που αφορούν τα κινηματογραφικά και τα άλλα οπτικοακουστικά μέσα[1] (καλούμενη στο εξής «η ανακοίνωση») έθιγε, μεταξύ άλλων, δύο ζητήματα ζωτικής σημασίας για τον τομέα του κινηματογράφου: τις κρατικές ενισχύσεις στον κινηματογράφο και την προστασία της κληρονομιάς.

2. Η παρούσα ανακοίνωση αποτελεί τη συνέχεια στην εν λόγω ανακοίνωση. Όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις, η Επιτροπή προτίθεται να παράσχει νομική ασφάλεια στον τομέα, καθορίζοντας σαφώς τους κανόνες που θα εφαρμοσθούν μέχρι την 30ή Ιουνίου 2007. Όσον αφορά την κινηματογραφική κληρονομιά, η Επιτροπή προτείνει την έγκριση σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της κινηματογραφικής κληρονομιάς και της ανταγωνιστικότητας των συναφών δραστηριοτήτων της κινηματογραφικής βιομηχανίας.

2. Η ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ.

1. Τα κριτήρια στα οποία βασίστηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να εκτιμήσει τη συμβατότητα των καθεστώτων ενίσχυσης της κινηματογραφικής και τηλεοπτικής παραγωγής με τη συνθήκη ΕΚ, διευκρινίζονταν στο κεφάλαιο 2 της ανακοίνωσης. Η παρούσα ανακοίνωση περιλαμβάνει τη γενική προσέγγιση της Επιτροπής όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις στον κινηματογράφο και τον τομέα των τηλεοπτικών παραγωγών.

2. Τα εν λόγω κριτήρια έχουν διττό χαρακτήρα:

α) Την τήρηση του γενικού κριτηρίου της νομιμότητας·

β) Ειδικά κριτήρια συμβατότητας όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις στον κινηματογράφο και στην παραγωγή τηλεοπτικών προγραμμάτων.

---

[1] COM(2001)534 τελικό της 26.09.2001, ΕΕ C 43, 16.02.2002

3. Στην ανακοίνωση αναφερόταν ότι τα ειδικά κριτήρια συμβατότητας θα εξακολουθήσουν να ισχύουν μέχρι τον Ιούνιο του 2004. Τα εφαρμοζόμενα από τα κράτη μέλη καθεστώτα ενίσχυσης της κινηματογραφικής και της τηλεοπτικής παραγωγής επιτρέπονται επί του παρόντος από την Επιτροπή μέχρι την ίδια προθεσμία.

4. Η Επιτροπή διοργάνωσε μια ευρεία διαβούλευση με τα κράτη μέλη, τις υπό ένταξη χώρες και τους επαγγελματίες του κλάδου, σχετικά με την πιθανή προσαρμογή των ειδικών κριτηρίων συμβατότητας, στο πλαίσιο των ομάδων εμπειρογνωμόνων του τομέα του κινηματογράφου, που συναντήθηκαν στις 9 και 19 Ιανουαρίου 2004, στις Βρυξέλλες. Τα κράτη μέλη και οι επαγγελματίες του κλάδου εξέφρασαν ομόφωνα την ικανοποίησή τους για τα καθορισθέντα στην ανακοίνωση κριτήρια και δεν διατύπωσαν καμία επιφύλαξη όσον αφορά τις επιπτώσεις τους στον ανταγωνισμό.

5. Κατά την άποψή τους, ο τομέας του κινηματογράφου στην Ευρώπη βρίσκεται υπό πίεση και κατά συνέπεια απαιτείται η χορήγηση ενισχύσεων με σκοπό τη στήριξή του. Εξέφρασαν τον προβληματισμό τους για το ενδεχόμενο να απειλήσει η τροποποίηση των υφιστάμενων κανόνων τη σταθερότητα του τομέα και συνεπώς έκαναν έκκληση για τη διατήρηση της δέσμης κανόνων υπό την ισχύουσα μορφή τους.

6. Οι βασικοί προβληματισμοί της Επιτροπής δεν αφορούν το ύψος της ενίσχυσης, η οποία, δεδομένου ότι αποσκοπεί στη στήριξη του πολιτιστικού τομέα, είναι συμβατή με τη συνθήκη. Εντούτοις, η Επιτροπή υπενθύμισε τους προβληματισμούς της σχετικά με ορισμένες απαιτήσεις εδαφικότητας, δηλαδή τις ρήτρες "εδαφικότητας" ορισμένων καθεστώτων ενίσχυσης. Οι εν λόγω ρήτρες εδαφικότητας επιβάλλουν στους παραγωγούς την υποχρέωση να δαπανούν ένα ορισμένο ποσό από τον προϋπολογισμό ενός κινηματογραφικού έργου σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος, ως προϋπόθεση για τους χορηγηθεί η πλήρης ενίσχυση. Οι ρήτρες εδαφικότητας ενδέχεται να αποτελέσουν εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων, προϊόντων και υπηρεσιών σε ολόκληρη την ΕΚ. Κατά συνέπεια, ενδέχεται να κατακερματίσουν την εσωτερική αγορά και να εμποδίσουν την ανάπτυξή της. Εντούτοις, η Επιτροπή κρίνει ότι οι ρήτρες αυτές θα μπορούσαν να είναι αιτιολογημένες υπό ορισμένες συνθήκες και εντός των ορίων που καθορίζονται στην ανακοίνωση, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η διαρκής παρουσία ανθρώπινου δυναμικού με τις ικανότητες και την τεχνική εμπειρία που απαιτούνται για την πολιτιστική δημιουργία. Εξυπακούεται βέβαια ότι η παρούσα ανακοίνωση ισχύει με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων της Επιτροπής, δυνάμει της συνθήκης, να εξετάζει καταγγελίες που αφορούν πιθανές παραβάσεις άλλων κανόνων της συνθήκης, εκτός των διατάξεων για τις κρατικές ενισχύσεις.

7. Η Επιτροπή έχει επομένως προσεκτικά εξετάσει τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν από τις εθνικές αρχές και τους επαγγελματίες του κινηματογραφικού τομέα. Αποδέχεται το γεγονός ότι ο τομέας της κινηματογραφικής παραγωγής βρίσκεται υπό πίεση. Είναι συνεπώς πρόθυμη να εξετάσει, το αργότερο κατά την επόμενη επανεξέταση της ανακοίνωσης, το ενδεχόμενο να διατεθούν υψηλότερα ποσά ενίσχυσης, υπό τον όρο ότι τα καθεστώτα ενίσχυσης θα πληρούν τους όρους της γενικής αρχής της νομιμότητας σύμφωνα με τη συνθήκη και, ιδίως, υπό την προϋπόθεση ότι τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων, προϊόντων και υπηρεσιών σε ολόκληρη την ΕΚ θα περιορισθούν στον τομέα αυτό.

8. Ενόψει της επόμενης επανεξέτασης της ανακοίνωσης, η Επιτροπή προτίθεται, εκτός από την περαιτέρω ανάλυση των επιχειρημάτων του τομέα, να εκπονήσει διεξοδική μελέτη επί των επιπτώσεων των υφισταμένων συστημάτων κρατικών ενισχύσεων. Στη μελέτη αυτή θα πρέπει να εξετάζονται ειδικότερα οι οικονομικές και πολιτιστικές επιπτώσεις των σχετικών με την εδαφικότητα απαιτήσεων που επιβάλουν τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις επιπτώσεις τους στις συμπαραγωγές.

9. Με βάση τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή παρατείνει την ισχύ των ειδικών κριτηρίων συμβατότητας για τις ενισχύσεις που χορηγούνται στον κινηματογράφο και την παραγωγή τηλεοπτικών προγραμμάτων, όπως αναφέρονται στην ανακοίνωση, μέχρι την 30ή Ιουνίου 2007.

3. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

1. Στην ανακοίνωση για τον κινηματογράφο εξετάστηκε η νομική κατάθεση οπτικοακουστικών έργων, ως ένας από τους πιθανούς τρόπους διατήρησης και διαφύλαξης της ευρωπαϊκής κληρονομιάς οπτικοακουστικών έργων και καθιερώθηκε μια διαδικασία απογραφής της κατάστασης όσον αφορά την κατάθεση κινηματογραφικών έργων στα κράτη μέλη, στις υπό ένταξη χώρες και στις χώρες ΕΖΕΣ. Όλα τα κράτη μέλη διαθέτουν ήδη συστήματα για τη συλλογή και τη συντήρηση κινηματογραφικών έργων που αποτελούν τμήμα της οπτικοακουστικής κληρονομιάς τους. Τα τέσσερα πέμπτα των εν λόγω συστημάτων βασίζονται σε μια νομική ή συμβατική υποχρέωση κατάθεσης όλων των κινηματογραφικών έργων, ή τουλάχιστον εκείνων για τα οποία έχει χορηγηθεί κρατική ενίσχυση.

2. Ο κινηματογράφος είναι μία μορφή τέχνης που αποτυπώνεται σε ένα ευαίσθητο μέσο, το οποίο επομένως απαιτεί την ανάληψη θετικής δράσης από μέρους των κρατικών αρχών, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η διατήρησή του. Τα έργα του κινηματογράφου αποτελούν ουσιαστική συνιστώσα της πολιτισμικής μας κληρονομιάς και κατά συνέπεια αξίζουν πλήρη προστασία. Εκτός από την πολιτιστική αξία τους, τα κινηματογραφικά έργα αποτελούν πηγή ιστορικών πληροφοριών σχετικά με την ευρωπαϊκή κοινωνία. Συνθέτουν μια πλήρη ιστορική μαρτυρία του πλούτου των πολιτιστικών στοιχείων της Ευρώπης, καθώς και της πολυμορφίας των πληθυσμών της. Οι κινηματογραφικές εικόνες αποτελούν καίριο στοιχείο για τη γνώση του παρελθόντος και το δημόσιο προβληματισμό σχετικά με τον πολιτισμό μας. Για να διασφαλισθεί η μεταβίβαση της ευρωπαϊκής κινηματογραφικής κληρονομιάς στις μελλοντικές γενεές, θα πρέπει η κληρονομιά αυτή να αποτελεί αντικείμενο συστηματικής επιλογής, καταχώρησης σε καταλόγους, διατήρησης και αποκατάστασης. Επιπλέον, η ευρωπαϊκή κινηματογραφική κληρονομιά θα πρέπει να είναι διαθέσιμη για παιδαγωγικούς, ακαδημαϊκούς, ερευνητικούς και πολιτιστικούς σκοπούς, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων.

3. Για την προστασία της κινηματογραφικής κληρονομιάς έχουν αναληφθεί ορισμένες σημαντικές και διεθνείς δράσεις. Σε επίπεδο ΕΕ, πρέπει να αναφερθούν τα ακόλουθα:

- Ο κανονισμός του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2000[2] σχετικά με τη διατήρηση και την αξιοποίηση της ευρωπαϊκής κινηματογραφικής κληρονομιάς καλεί τα κράτη μέλη να συνεργασθούν για την αποκατάσταση και τη συντήρηση της ευρωπαϊκής κινηματογραφικής κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης τεχνικών ψηφιοποίησης, να ανταλλάσσουν ορθές πρακτικές στον τομέα αυτό, να ενθαρρύνουν τη βαθμιαία δικτύωση των βάσεων δεδομένων των ευρωπαϊκών αρχείων και να εξετάσουν την πιθανή χρησιμοποίηση των εν λόγω συλλογών για παιδαγωγικούς σκοπούς.

[2] ΕΕ C 193, της 11.7.2000.

- Η έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής για τον κινηματογράφο, της 7ης Ιουνίου 2002,[3] στην οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπογράμμιζε τη σημασία της διαφύλαξης της κινηματογραφικής κληρονομιάς.

- Το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2003 σχετικά με τη νόμιμη κατάθεση των κινηματογραφικών έργων στην Ευρωπαϊκή Ένωση[4] καλούσε τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν ένα αποδοτικό σύστημα κατάθεσης και συντήρησης των κινηματογραφικών έργων που αποτελούν τμήμα της οπτικοακουστικής κληρονομιάς τους, στα εθνικά τους αρχεία τους, κινηματογραφικά ινστιτούτα ή συναφή όργανα, εφόσον τα εν λόγω συστήματα δεν υπάρχουν ακόμα.

4. Σε διεθνή κλίμακα, η ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία της οπτικοακουστικής κληρονομιάς[5] τέθηκε προς υπογραφή στις 8.11.2001. Προβλέπει ότι κάθε συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να θεσπίζει την υποχρέωση κατάθεσης υλικού κινούμενης εικόνας, που αποτελεί τμήμα της οπτικοακουστικής του κληρονομιάς και έχει αποτελέσει το αντικείμενο παραγωγής ή συμπαραγωγής στο έδαφος του συγκεκριμένου μέρους.

5. Η μεταβίβαση της κτήσης κινηματογραφικών έργων σε φορείς αρχειοθέτησης δεν προϋποθέτει τη μεταβίβαση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων στους εν λόγω φορείς. Εντούτοις, η οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας[6], ορίζει ότι τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν την εξαίρεση ή τον περιορισμό για ειδικές πράξεις αναπαραγωγής που πραγματοποιούνται από προσιτές στο κοινό βιβλιοθήκες ή από αρχεία που δεν αποσκοπούν, άμεσα ή έμμεσα, σε κανένα οικονομικό ή εμπορικό όφελος.

6. Τέλος, ο κινηματογραφικός τομέας στην Ευρώπη έχει τεράστιο δυναμικό για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και για να συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη. Τούτο δεν αφορά αποκλειστικά την παραγωγή και την παρουσίαση ταινιών, αλλά και τη συλλογή, την καταχώρηση σε καταλόγους, τη συντήρηση και αποκατάσταση κινηματογραφικών έργων. Οι όροι ανταγωνιστικότητας των εν λόγω δραστηριοτήτων που αφορούν την κινηματογραφική κληρονομιά θα πρέπει να βελτιωθούν, ιδίως από άποψη αποτελεσματικότερης χρησιμοποίησης τεχνολογικών καινοτομιών, όπως είναι η ψηφιοποίηση.

7. Με βάση τα προαναφερθέντα, η Επιτροπή προτείνει την έγκριση σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της κινηματογραφικής κληρονομιάς και της ανταγωνιστικότητας των συναφών δραστηριοτήτων της κινηματογραφικής βιομηχανίας. Έχει ζητηθεί η γνώμη των κρατών μελών, των υπό ένταξη χωρών και των επαγγελματιών του κλάδου σχετικά με το σχέδιο πρότασης, στο πλαίσιο των ομάδων εμπειρογνωμόνων του κινηματογράφου, που συναντήθηκαν στις 9 και 19 Ιανουαρίου 2004, στις Βρυξέλλες.

---

3 PE 312.517, έγγραφο που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.
4 Ανακοινωθέν τύπου του Συμβουλίου 1457/03, ΕΕ C 295/5, της 5.12.2003.
5 http://conventions.coe.int, Συμβούλιο της Ευρώπης, ETS αριθ. 183.
6 ΕΕ L 167, της 22.06.2001.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

4. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με ορισμένες νομικές πτυχές που αφορούν τα κινηματογραφικά και τα άλλα οπτικοακουστικά έργα[1] εξετάζεται η κατάθεση των πνευματικών δικαιωμάτων για τα οπτικοακουστικά έργα ως ένας από τους πιθανούς τρόπους διατήρησης και διαφύλαξης της ευρωπαϊκής κληρονομιάς οπτικοακουστικών έργων. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι ενώ παρατηρείται ευρεία υποστήριξη για το στόχο της διατήρησης και της διαφύλαξης της ευρωπαϊκής κληρονομιάς οπτικοακουστικών έργων, οι απόψεις διίστανται σχετικά με το έννομο καθεστώς της κατάθεσης οπτικοακουστικών έργων.

Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση, η Επιτροπή διενήργησε απογραφή όσον αφορά τη σημερινή κατάσταση στα κράτη μέλη. Στις 26 Μαρτίου 2002 διαβιβάστηκε ερωτηματολόγιο στα κράτη μέλη, στις υπό ένταξη χώρες και στις χώρες ΕΖΕΣ.

Από την ανάλυση των απαντήσεων προκύπτει ότι δέκα κράτη μέλη έχουν επιβάλει νομική υποχρέωση στους παραγωγούς να καταθέτουν τα κινηματογραφικά έργα τους στις εθνικές βιβλιοθήκες ή στα κινηματογραφικά ιδρύματα. Σε τρία άλλα κράτη μέλη, η υποχρέωση κατάθεσης, επιβεβλημένη με νόμο ή από τη συμβατική σχέση, αφορά αποκλειστικά τις ταινίες που λαμβάνουν δημόσια χρηματοδότηση. Σε δύο κράτη μέλη, η κατάθεση είναι προαιρετική. Συνοψίζοντας, τα τέσσερα πέμπτα των κρατών μελών έχουν σύστημα υποχρεωτικής κατάθεσης για όλα ή για τα χρηματοδοτούμενα από το δημόσιο έργα.

Η Επιτροπή συγκρότησε δύο ομάδες κινηματογραφικών εμπειρογνωμόνων σε συνέχεια της ανακοίνωσης για τον κινηματογράφο. Η μία αποτελείται από εκπροσώπους των κρατών μελών και η άλλη από επαγγελματίες του κλάδου. Η ομάδα κινηματογραφικών εμπειρογνωμόνων από τα κράτη μέλη συζήτησε για την προστασία της κινηματογραφικής κληρονομιάς στις συνεδριάσεις που διεξήχθησαν στις 20 Σεπτεμβρίου 2002 και στις 9 Ιανουαρίου 2004. Η ομάδα κινηματογραφικών εμπειρογνωμόνων από τους επαγγελματίες συζήτησε επίσης το θέμα στις 5 Νοεμβρίου 2002 και στις 19 Ιανουαρίου 2004.

Από τις διαβουλεύσεις επιβεβαιώνεται ότι υπάρχει γενική συμφωνία ως προς το ότι τα κινηματογραφικά έργα αποτελούν σημαντικό μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ευρώπης. Σύμφωνα με τις απαντήσεις που δόθηκαν στο ερωτηματολόγιο, η ιδιωτική πρωτοβουλία και τα εθελοντικά συστήματα δεν μπορούν να εξασφαλίσουν τη συστηματική κατάθεση και διατήρηση όλων των κινηματογραφικών έργων. Αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί μόνον με συστήματα συστηματικής κατάθεσης. Επί πλέον, η πλειονότητα είναι της άποψης ότι τα εθνικά συστήματα πρέπει να διασυνδέονται και να ανταλλάσσονται οι καλύτερες πρακτικές.

---

[1] COM(2001)534 τελικό της 26.9.2001, ΕΕ C 43/6 της 16.2.2002.

5. ΠΛΑΙΣΙΟ

Τόσο το Συμβούλιο όσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχουν υπογραμμίσει τη σημασία της συλλογής και της διατήρησης της ευρωπαϊκής κινηματογραφικής κληρονομιάς.

Το Συμβούλιο έχει εγκρίνει δύο ψηφίσματα σχετικά. Το πρώτο εκδόθηκε στις 26 Ιουνίου 2000[2] και καλούσε τα κράτη μέλη να συνεργάζονται για την αποκατάσταση και συντήρηση της κινηματογραφικής κληρονομιάς, μεταξύ άλλων με τη χρήση των ψηφιακών τεχνικών, να ανταλλάσσουν επιτυχείς πρακτικές σε αυτό τον τομέα, να δημιουργούν ενθαρρυντικές προϋποθέσεις για τη βαθμιαία δικτύωση των δεδομένων των ευρωπαϊκών αρχείων και να εξετάσουν τη δυνατότητα χρησιμοποίησης των συλλογών αυτών για παιδαγωγικούς σκοπούς. Το δεύτερο εγκρίθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2003[3] και επιβεβαίωσε ότι τα ευρωπαϊκά κινηματογραφικά έργα είναι μια ουσιαστική εκδήλωση του πλούτου και της ποικιλομορφίας των ευρωπαϊκών πολιτισμών και ότι αποτελούν κληρονομιά που πρέπει να συντηρείται και να διαφυλάσσεται για τις μελλοντικές γενιές. Τόνισε επίσης ότι τα ευρωπαϊκά κινηματογραφικά έργα που αποτελούν μέρος της οπτικοακουστικής κληρονομιάς των κρατών μελών πρέπει να κατατίθενται συστηματικά σε εθνικά, περιφερειακά ή άλλα αρχεία, προκειμένου να εξασφαλιστεί η διατήρησή τους.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην από 7 Ιουνίου 2002[4] έκθεσή του σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής για τον κινηματογράφο, τόνισε την ανάγκη για υποχρεωτική νόμιμη κατάθεση των οπτικοακουστικών έργων από τα κράτη μέλη, σε συμφωνία με την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία της οπτικοακουστικής κληρονομιάς. Κατά την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η κατάθεση των πνευματικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι υποχρεωτική για τους δικαιούχους κρατικής ενίσχυσης, ως μεταβατικό μέτρο.

Επί πλέον, το Συμβούλιο της Ευρώπης στις 8 Νοεμβρίου 2001 κατέστησε διαθέσιμη για υπογραφή τη σύμβαση για την προστασία της οπτικοακουστικής κληρονομιάς[5]. Η εν λόγω σύμβαση απαιτεί από τα συμβαλλόμενα μέρη να θεσπίσουν σύστημα υποχρεωτικής κατάθεσης πνευματικών δικαιωμάτων για το σύνολο του υλικού κινούμενης εικόνας και εθελοντικής κατάθεσης για το βοηθητικό υλικό. Η σύμβαση δεν έχει ακόμη τεθεί σε ισχύ.

6. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ

Η σύσταση εστιάζει στα κινηματογραφικά έργα. Για άλλα οπτικοακουστικά έργα, π.χ. τηλεοπτικά προγράμματα, η σύσταση προβλέπει μόνο εθελοντική κατάθεση.

Η σύσταση καλύπτει όλες τις πτυχές της κινηματογραφικής κληρονομιάς, ήτοι συλλογή, καταλογογράφηση, δημιουργία βάσεων δεδομένων, διατήρηση, αποκατάσταση και χρήση για παιδαγωγικούς, ακαδημαϊκούς, ερευνητικούς και

---

2 ΕΕ C 193 της 11.7.2000.

3 Ανακοινωθέν Τύπου 14575/03 του Συμβουλίου, ΕΕ C 295 της 5.12.2003, σ. 5.

4 PE 312.517, η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα. Εισηγητής ήταν ο Luckas Vander Taelen.

5 http://conventions.coe.int.

πολιτιστικούς σκοπούς, καθώς και συνεργασία ιδρυμάτων που είναι αρμόδια σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

7. ΓΙΑΤΙ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ;

Δεδομένου ότι η βιομηχανική και η πολιτιστική πολιτική εξαιρούνται από την εναρμόνιση του δικαίου των κρατών μελών, η Κοινότητα είναι υποχρεωμένη να χρησιμοποιεί μη δεσμευτικά μέσα, όπως είναι οι συστάσεις, για να εκπληρώνει τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις που εμπεριέχονται στη Συνθήκη.

Η συνθήκη ΕΚ παρέχει στην Επιτροπή εκτεταμένες εξουσίες για την έγκριση συστάσεων. Το άρθρο 249 προβλέπει ότι «Προς εκπλήρωση των καθηκόντων τ[η]ς και σύμφωνα με την παρούσα συνθήκη … η Επιτροπή … διατυπών[ει] συστάσεις». Το άρθρο 211 ορίζει ότι «Για τη διασφάλιση της λειτουργίας και αναπτύξεως της κοινής αγοράς, η Επιτροπή: … διατυπώνει συστάσεις ή γνώμες επί θεμάτων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας συνθήκης, εφόσον προβλέπεται ρητώς από αυτήν ή θεωρείται αναγκαίο από την Επιτροπή».

Ωστόσο, η Επιτροπή κρίνει ότι για αυτό το θέμα πρέπει να προτιμηθεί η σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου παρά η σύσταση της Επιτροπής, και τούτο για δύο λόγους. Πρώτον, με την υπό εξέταση σύσταση επιδιώκεται η αποτελεσματική συνεργασία των κρατών μελών για την προστασία της κινηματογραφικής κληρονομιάς. Η συνεργασία αυτή μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα εάν η σύσταση συζητηθεί και εγκριθεί από το Συμβούλιο. Δεύτερον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει στηρίξει πλήρως την ανάγκη διατήρησης της κινηματογραφικής κληρονομιάς σε δύο εκθέσεις.[6] Ως εκ τούτου, κρίνεται σκόπιμη η πλήρης συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη συζήτηση και έγκριση της σύστασης. Η συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα οδηγήσει σε ευρύτερη δημόσια συζήτηση και θα προσδώσει μεγαλύτερο αντίκτυπο στη σύσταση. Εν κατακλείδι, ο επιδιωκόμενος στόχος της Κοινότητας μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα με την έγκριση σύστασης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο παρά από την Επιτροπή.

8. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ

Η κινηματογραφική βιομηχανία στην Ευρώπη έχει μεγάλες δυνατότητες για δημιουργία απασχόλησης και συμβολή στην οικονομική ανάπτυξη. Αυτό αφορά όχι μόνον την παραγωγή και την προβολή ταινιών, αλλά και τη συλλογή, την καταλογογράφηση, τη διατήρηση και την αποκατάσταση κινηματογραφικών έργων. Πρέπει να βελτιωθούν οι συνθήκες ανταγωνιστικότητας αυτών των δραστηριοτήτων του κλάδου που έχουν σχέση με την κινηματογραφική κληρονομιά, και ιδίως όσον αφορά την καλύτερη χρήση των τεχνολογικών εξελίξεων όπως η ψηφιοποίηση. Επομένως, η προτεινόμενη νομική βάση της σύστασης είναι το άρθρο 157 της συνθήκης ΕΚ, το οποίο απαιτεί από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε να εξασφαλίζονται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας της Κοινότητας, με δράση που αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, να βελτιώσει

---

[6] PE 303.777, ΕΕ C140 της 2.6.2002 και PE 312.517, η οποία δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

την εκμετάλλευση του βιομηχανικού δυναμικού των πολιτικών στους τομείς της καινοτομίας, της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης.

Το άρθρο 157 έχει ήδη αποτελέσει τη νομική βάση για πράξεις που εγκρίθηκαν στον τομέα της οπτικοακουστικής πολιτικής, όπως η απόφαση του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2000, για την εφαρμογή προγράμματος για την ενθάρρυνση της ανάπτυξης, της διανομής και της προώθησης των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων (MEDIA Plus — Ανάπτυξη, διανομή και προώθηση 2001-2005)[7] και η σύσταση του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998 για την ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας οπτικοακουστικών υπηρεσιών και υπηρεσιών πληροφόρησης μέσω της προώθησης εθνικών πλαισίων με σκοπό την επίτευξη συγκρίσιμου και αποτελεσματικού επιπέδου προστασίας των ανηλίκων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.[8]

[7] ΕΕ L 13 της 17.1.2001, σ. 34.
[8] ΕΕ L 270 της 7.10.1998, σ. 48.

2004/0066 (COD)

Πρόταση

ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί της κινηματογραφικής κληρονομιάς και της ανταγωνιστικότητας των συναφών δραστηριοτήτων της κινηματογραφικής βιομηχανίας

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 157,

την πρόταση της Επιτροπής,[15]

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,[16]

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,[17]

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 157 της συνθήκης ορίζει ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να εξασφαλίζονται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την εξασφάλιση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της Κοινότητας.

(2) Το άρθρο 151, παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι η Κοινότητα όταν αναλαμβάνει δράσεις δυνάμει άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης, λαμβάνει υπόψη της τις πολιτιστικές πτυχές, αποβλέποντας ειδικότερα στο σεβασμό και στην προώθηση της πολυμορφίας των πολιτισμών της.

(3) Η κινηματογραφική βιομηχανία στην Ευρώπη έχει μεγάλες δυνατότητες για δημιουργία θέσεων εργασίας και συμβολή στην οικονομική ανάπτυξη. Αυτό αφορά όχι μόνον την παραγωγή και την προβολή ταινιών, αλλά και τη συλλογή, την καταλογογράφηση, τη διατήρηση και την αποκατάσταση κινηματογραφικών έργων. Πρέπει να βελτιωθούν οι συνθήκες ανταγωνιστικότητας αυτών των δραστηριοτήτων του κλάδου που έχουν σχέση με την κινηματογραφική κληρονομιά, και ιδίως όσον αφορά την καλύτερη χρήση των τεχνολογικών εξελίξεων όπως η ψηφιοποίηση.

---

15 ΕΕ C […], […], σ. […]
16 ΕΕ C […], […], σ. […]
17 ΕΕ C […], […], σ. […]

(4) Το ψήφισμα του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2000[18] σχετικά με τη διατήρηση και την αξιοποίηση της ευρωπαϊκής κινηματογραφικής κληρονομιάς καλεί τα κράτη μέλη να συνεργαστούν στην αποκατάσταση και τη συντήρηση της κινηματογραφικής κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένης και της χρήσης των τεχνικών ψηφιοποίησης, να ανταλλάσσουν επιτυχείς πρακτικές σε αυτό τον τομέα, να δημιουργούν ενθαρρυντικές προϋποθέσεις για τη βαθμιαία δικτύωση των δεδομένων των ευρωπαϊκών αρχείων και να εξετάσουν τη δυνατότητα χρησιμοποίησης των συλλογών αυτών για παιδαγωγικούς σκοπούς.

(5) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με ορισμένες νομικές πτυχές που αφορούν τα κινηματογραφικά και τα άλλα οπτικοακουστικά έργα[19] εξετάστηκε η κατάθεση των πνευματικών δικαιωμάτων για τα οπτικοακουστικά έργα σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο ως ένας από τους πιθανούς τρόπους διατήρησης και διαφύλαξης της ευρωπαϊκής κληρονομιάς οπτικοακουστικών έργων και ορίστηκε διαδικασία απογραφής της κατάστασης όσον αφορά την κατάθεση κινηματογραφικών έργων στα κράτη μέλη, στις υπό ένταξη χώρες και στις χώρες ΕΖΕΣ.

(6) Το Συμβούλιο (Πολιτιστικά θέματα/Οπτικοακουστικός τομέας), στη σύνοδο της 5ης Νοεμβρίου 2001,[20] αντιμετώπισε θετικά το περιεχόμενο της ανακοίνωσης της Επιτροπής και την προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή.

(7) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην έκθεσή του σχετικά με την από 7 Ιουνίου 2002 ανακοίνωση της Επιτροπής για τον κινηματογράφο,[21] υπογράμμισε επίσης τη σημασία της διαφύλαξης της κινηματογραφικής κληρονομιάς.

(8) Το ψήφισμα του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2003 σχετική με την κατάθεση των κινηματογραφικών έργων στην Ευρωπαϊκή Ένωση[22] κάλεσε τα κράτη μέλη να καταρτίσουν, εάν δεν διαθέτουν ήδη, αποτελεσματικό σύστημα κατάθεσης και διατήρησης των κινηματογραφικών έργων που αποτελούν μέρος της οπτικοακουστικής κληρονομιάς τους στα εθνικά τους αρχεία, ιδρύματα κινηματογράφου ή παρόμοια ιδρύματα.

(9) Η ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία της οπτικοακουστικής κληρονομιάς[23] προβλέπει ότι κάθε συμβαλλόμενο μέρος οφείλει να επιβάλει την υποχρέωση νόμιμης κατάθεσης του υλικού κινούμενης εικόνας που αποτελεί μέρος της οπτικοακουστικής κληρονομιάς του και που έχει παραχθεί ή συμπαραχθεί στο έδαφος του ενδιαφερόμενου συμβαλλόμενου μέρους.

(10) Όλα τα κράτη μέλη έχουν ήδη συστήματα για τη συλλογή και τη διατήρηση κινηματογραφικών έργων που αποτελούν μέρος της οπτικοακουστικής κληρονομιάς τους. Τα τέσσερα πέμπτα αυτών των συστημάτων βασίζονται σε νομική ή συμβατική υποχρέωση κατάθεσης όλων των ταινιών ή τουλάχιστον των ταινιών που έχουν ενισχυθεί από το δημόσιο.

---

18 ΕΕ C 193 της 11.7.2000.

19 COM(2001)534 τελικό της 26.9.2001, ΕΕ C 43της 16.2.2002, σ. 6.

20 2381η σύνοδος του Συμβουλίου – Πολιτιστικά θέματα/Οπτικοακουστικός τομέας (PRES/01/377 της 5.11.2001).

21 PE 312.517, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα.

22 Ανακοινωθέν Τύπου 14575/03 του Συμβουλίου, ΕΕ C 295 της 5.12.2003, σ. 5.

23 http://conventions.coe.int, Συμβούλιο της Ευρώπης, ETS 183, διαθέσιμη για υπογραφή από τις 8.11.2001.

(11) Ως «υλικό κινούμενης εικόνας» νοείται κάθε σύνολο κινούμενων εικόνων, εγγεγραμμένο με οποιοδήποτε τρόπο και σε οποιοδήποτε μέσο, συνοδευόμενο ή όχι από ήχο, που μπορεί να δίνει την εντύπωση της κίνησης.

(12) Ως «κινηματογραφικό έργο» νοείται το υλικό κινούμενης εικόνας κάθε διάρκειας, ειδικότερα τα κινηματογραφικά έργα μυθοπλασίας, κινούμενων σχεδίων και τεκμηρίωσης, το οποίο προορίζεται να προβληθεί σε κινηματογράφους.

(13) Η κινηματογραφία είναι μορφή τέχνης που εμπεριέχεται σε εύθραυστο μέσο και επομένως απαιτείται θετική δράση από τις δημόσιες αρχές για να εξασφαλίζεται η διατήρησή του. Τα κινηματογραφικά έργα είναι ουσιώδες στοιχείο της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και επομένως είναι άξια πλήρους προστασίας.

(14) Τα κινηματογραφικά έργα, εκτός από την πολιτιστική αξία τους, είναι και πηγή ιστορικών πληροφοριών για την ευρωπαϊκή κοινωνία. Συνιστούν εκτενή ιστορική μαρτυρία του πλούτου των πολιτισμικών ταυτοτήτων της Ευρώπης και της ποικιλομορφίας των λαών της. Οι κινηματογραφικές εικόνες αποτελούν καίριο στοιχείο για τη γνώση του παρελθόντος και το δημόσιο προβληματισμό σχετικά με τον πολιτισμό μας.

(15) Η ευρωπαϊκή κινηματογραφική κληρονομιά πρέπει να αποτελεί αντικείμενο συστηματικής συλλογής, καταλογογράφησης, διατήρησης και αποκατάστασης προκειμένου να εξασφαλίζεται η μεταλαμπάδευσή της στις μελλοντικές γενιές, προστατεύοντας παράλληλα τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα.

(16) Η ευρωπαϊκή κινηματογραφική κληρονομιά πρέπει να είναι προσιτή για παιδαγωγικούς, ακαδημαϊκούς, ερευνητικούς και πολιτιστικούς σκοπούς, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων.

(17) Η μεταβίβαση της κατοχής κινηματογραφικών έργων σε φορείς αρχειοθέτησης δεν συνεπάγεται και τη μεταβίβαση των σχετικών δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων σε αυτούς τους φορείς.

(18) Το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας[24] ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν εξαίρεση ή περιορισμό όσον αφορά ειδικές πράξεις αναπαραγωγής που πραγματοποιούνται από προσιτές στο κοινό βιβλιοθήκες ή από αρχεία που δεν αποσκοπούν, άμεσα ή έμμεσα, σε κανένα οικονομικό ή εμπορικό όφελος.

ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

1. Να εξετάσει το ενδεχόμενο να καταστήσει υποχρεωτική για τους δικαιούχους χρηματοδότησης από την ΕΕ την κατάθεση αντιγράφου κάθε ευρωπαϊκής ταινίας που έχει χρηματοδοτηθεί από την ΕΕ, σε ένα τουλάχιστον εθνικό αρχείο.

---

[24] ΕΕ L 167 της 22.06.2001.

2. Να υποστηρίξει τη συνεργασία αρμόδιων φορέων.

3. Να εξετάσει το ενδεχόμενο χρηματοδότησης ερευνητικών σχεδίων στους τομείς της μακροχρόνιας διατήρησης και αποκατάστασης ταινιών.

4. Να προωθήσει την ευρωπαϊκή τυποποίηση της καταλογογράφησης ταινιών με σκοπό τη βελτίωση της διαλειτουργικότητας των βάσεων δεδομένων.

5. Να διευκολύνει τη διαπραγμάτευση πρότυπης σύμβασης σε ευρωπαϊκό επίπεδο μεταξύ αρμόδιων φορέων και κατόχων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, η οποία θα διέπει τους όρους υπό τους οποίους οι αρμόδιοι φορείς μπορούν να καθιστούν προσιτά στο κοινό τα κατατιθέμενα κινηματογραφικά έργα.

6. Να παρακολουθήσει και να εκτιμήσει το βαθμό στον οποίο παράγουν αποτελέσματα τα μέτρα που απαριθμούνται στην παρούσα σύσταση, και να κρίνει εάν είναι σκόπιμες περαιτέρω ενέργειες.

ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ:

1. Να λάβουν, εάν δεν διαθέτουν ήδη, τα κατάλληλα νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τα κινηματογραφικά έργα που αποτελούν μέρος της εθνικής οπτικοακουστικής κληρονομιάς τους αποτελούν αντικείμενο συστηματικής συλλογής, καταλογογράφησης, διατήρησης, αποκατάστασης και πρόσβασης για παιδαγωγικούς, ακαδημαϊκούς, ερευνητικούς και πολιτιστικούς σκοπούς, προστατεύοντας παράλληλα τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα.

2. Να ορίσουν κατάλληλους φορείς, ενδεχομένως εθνικά ή περιφερειακά αρχεία, κινηματογραφικά ιδρύματα ή παρόμοια όργανα, και να τους εφοδιάσουν με οικονομικούς και τεχνικούς πόρους προκειμένου να εκτελούν με ανεξαρτησία και επαγγελματισμό τα καθήκοντα που περιγράφονται στο σημείο 1.

3. Να παροτρύνουν τους αρμόδιους φορείς να προσδιορίσουν, στο πλαίσιο σύμβασης με τους κατόχους δικαιωμάτων, τους όρους για τη διάθεση των κατατιθέμενων κινηματογραφικών έργων στο κοινό.

Συλλογή

4. Να προβούν στη συστηματική συλλογή των κινηματογραφικών έργων που αποτελούν μέρος της εθνικής οπτικοακουστικής κληρονομιάς τους, θεσπίζοντας σχετική νομική ή συμβατική υποχρέωση. Κατά τον καθορισμό των προϋποθέσεων για κατάθεση, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν ότι:

α) καλύπτουν τουλάχιστον τις παραγωγές ή συμπαραγωγές που έχουν χρηματοδοτηθεί από το δημόσιο σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο·

β) τα κατατιθέμενα αντίγραφα είναι καλής ποιότητας έτσι ώστε να διευκολύνεται η διατήρηση και η δυνατότητα αναπαραγωγής, ενώ φέρουν και τα σχετικά μεταδεδομένα σε τυποποιημένη μορφή, κατά περίπτωση·

γ) η κατάθεση πραγματοποιείται ταυτόχρονα με τη διάθεση της ταινίας στο κοινό και σε κάθε περίπτωση έως το πολύ δύο έτη αργότερα.

Καταλογογράφηση και δημιουργία βάσεων δεδομένων

5. Να θεσπίσουν τα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της καταλογογράφησης και της ευρετηρίασης των κατατιθέμενων κινηματογραφικών έργων, χρησιμοποιώντας ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα, καθώς και της δημιουργίας βάσεων δεδομένων με πληροφορίες για τις ταινίες.

6. Να προωθήσουν τη διαλειτουργικότητα των βάσεων δεδομένων και τη διαθεσιμότητά τους στο κοινό, π.χ. μέσω του διαδικτύου.

7. Να καλέσουν τους φορείς αρχειοθέτησης να αξιοποιήσουν τα αποθέματα, οργανώνοντάς τα σε συλλογές στο επίπεδο της ΕΕ, π.χ. κατά θέμα, δημιουργό, περίοδο κ.λπ.

Διατήρηση

8. Να νομοθετήσουν ή να χρησιμοποιήσουν άλλες μεθόδους σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές τους προκειμένου να εξασφαλίσουν τη διατήρηση των κατατιθέμενων κινηματογραφικών έργων. Στα μέτρα διατήρησης πρέπει να περιληφθούν ειδικότερα:

α) η αναπαραγωγή των ταινιών σε νέα μέσα αποθήκευσης·

β) η διατήρηση εξοπλισμού για την προβολή κινηματογραφικών έργων σε διαφορετικά μέσα.

Αποκατάσταση

9. Να επιτρέψουν, στο πλαίσιο της νομοθεσίας τους, την αναπαραγωγή των κατατιθέμενων κινηματογραφικών έργων για τους σκοπούς της αποκατάστασης.

10. Να ενθαρρύνουν σχέδια αποκατάστασης παλαιών ταινιών ή ταινιών μεγάλης πολιτιστικής ή ιστορικής αξίας.

Πρόσβαση στα κατατιθέμενα κινηματογραφικά έργα για παιδαγωγικούς, ακαδημαϊκούς, ερευνητικούς και πολιτιστικούς σκοπούς

11. Να θεσπίσουν όλα τα απαραίτητα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα που θα επιτρέπουν στους αρμόδιους φορείς να καθιστούν τα κατατιθέμενα κινηματογραφικά έργα προσιτά για παιδαγωγικούς, ακαδημαϊκούς, ερευνητικούς και πολιτιστικούς σκοπούς, προστατεύοντας παράλληλα τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα.

Επαγγελματική κατάρτιση

12. Να προωθήσουν την επαγγελματική κατάρτιση σε όλους τους τομείς που άπτονται της κινηματογραφικής κληρονομιάς.

Εθελοντική κατάθεση

13. Να εξετάσουν το ενδεχόμενο ενός συστήματος εθελοντικής κατάθεσης για τα εξής:

α) βοηθητικό και διαφημιστικό υλικό για κινηματογραφικά έργα που αποτελούν μέρος της εθνικής οπτικοακουστικής κληρονομιάς·

β) κινηματογραφικά έργα που αποτελούν μέρος της εθνικής οπτικοακουστικής κληρονομιάς άλλων χωρών·

γ) υλικό κινούμενης εικόνας εκτός των κινηματογραφικών έργων·

δ) προγενέστερα κινηματογραφικά έργα.

Συνεργασία αρμόδιων φορέων

14. Να ενθαρρύνουν και να υποστηρίξουν τους αρμόδιους φορείς ώστε να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να συντονίζουν τις δραστηριότητές τους σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, π.χ. με σκοπό:

α) την εξασφάλιση της συνοχής των μεθόδων συλλογής και της διαλειτουργικότητας των βάσεων δεδομένων·

β) την παραγωγή εκδόσεων, π.χ. σε DVD, αρχειακού υλικού με υπότιτλους στο μεγαλύτερο δυνατό αριθμό γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προστατεύοντας παράλληλα τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα·

γ) τη σύνταξη ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής φιλμογραφίας·

δ) την ανάπτυξη κοινού προτύπου για την ηλεκτρονική ανταλλαγή πληροφοριών·

ε) την εκπόνηση κοινών ερευνητικών και εκπαιδευτικών σχεδίων.

Ενέργειες σε συνέχεια της σύστασης

15. Να ενημερώνουν την Επιτροπή ανά διετία σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή της παρούσας σύστασης,

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*